

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALAND

BESLUT
2005-02-14

Diarienummer
511-30922-2002

1(14)

Thorbjörn Schafferer

Till
/enligt sändlista/

Bildande av Brurmossens naturreservat i Åmåls kommun

Uppgifter om naturreservatet

Benämning: Brurmossens naturreservat.

Kommun: Åmål.

Församling: Mo.

Läge: 7 km norr om Mo kyrka. Reservatet nås via avfart mot Vassbotten från väg nr 2257 mellan Åmål och Svan-skog.

Areal: 264 ha, varav barrskog på produktiv skogsmark 159 ha, barrdominerad sumpskog ca 44 ha, öppen myrmark ca 60 ha, sjö 1 ha. Arealuppgifterna avser delen i Västra Götalands län.

Fastigheter och ägare
samt nyttjanderätter: Se förteckning i bilaga 4.

Kartor: Ekonomiska kartbladen 10C Åmål 2e Låbytorp,
10 C Åmål 3e Ulvsbol.
Topografiska kartbladet 10C SV.

Naturgeografisk region: 21a, sydöstra Norges och sydvästra Sveriges kuperade barr- och lövskogslandskap.

Förvaltare: Stiftelsen för Västsvenska Fritidsområden (Västkoststiftelsen).

Beslut om bildande

Länsstyrelsen förklarar med stöd av 7 kap. 4 § miljöbalken (SFS 1998:808) att det område, benämnt Brurmossens naturreservat, som avgränsas på bifogade karta (bilaga 1) skall utgöra naturreservat.

Reservatsbildningens syfte

Syftet med reservatsbildningen är att bevara områdets värdefulla skogs- och myr- miljöer med tillhörande växt- och djurliv. I andra hand är syftet att hålla området tillgängligt för friluftsliv. Se vidare nedan under rubriken Skälen för reservats- bildning.

Beslut om föreskrifter m.m. för naturreservatet

För att tillgodose syftet med reservatet beslutar Länsstyrelsen med stöd av 7 kap. 5, 6 och 30 §§ miljöbalken samt 22 § förordningen (1998:1252) om områdes- skydd enligt miljöbalken m.m. att följande föreskrifter skall gälla (A-C nedan). Vidare meddelar Länsstyrelsen bestämmelser om skötselplan och förvaltning enligt 3 och 21 §§ samma förordning (D nedan).

A. Föreskrifter med stöd av 7 kap. 5 § miljöbalken om inskränkningar i mark- ägares och annan sakägares rätt att använda mark- och vattenområde.

Utöver vad som är föreskrivet enligt andra författningar gäller följande i naturre- servatet.

Det är förbjudet att

1. uppföra ny byggnad;
2. uppföra mast, antenn, torn eller annan liknande anläggning;
3. anlägga väg eller parkeringsplats;
4. spränga, borra, schakta, gräva, muddra, tippa eller fylla ut med massor;
5. dika, dikesrensa eller dämna;
6. anordna upplag;
7. slutavverka, gallra, röja, plantera eller utföra annan skogsvårdsåtgärd;
8. skada eller bortföra torraka, vindfälle eller låga;
9. bedriva täkt i någon form, kommersiellt eller för husbehov, av berg, sten eller jord;
10. använda kemiskt eller biologiskt bekämpningsmedel;
11. tillföra gödselmedel;

12. plantera in för trakten främmande växt- eller djurart;
13. dra fram mark- eller luftledning;
14. kalka mark eller vatten;

Det är vidare förbjudet att utan Länsstyrelsens tillstånd

15. anlägga ny stig;
16. jaga annat än älg och rådjur;
17. framföra motordrivet fordon.

Följande får dock i enlighet med bifogade skötselplan utföras utan hinder av föreskriften

- A7: röjning i ungskog;
- A4,A7,A8,A17: naturvårdsbränning;
- A7: röjning i skjutgata;
- A7, A8: underhåll av stig som förvaltaren märkt;
- A17: uttransport av inom reservatet fälld älg på sådant sätt att mark- och vegetationsskador av betydelse inte uppkommer.

B. Föreskrifter med stöd av 7 kap. 6 § miljöbalken om skyldighet för ägare och innehavare av särskild rätt till fastighet att tåla intrång i området.

Ägare och annan rättighetshavare förpliktas tåla att följande åtgärder vidtas i enlighet med bifogad skötselplan för att tillgodose syftet med naturreservatet:

1. utmärkning av reservatets gräns;
2. uppsättande av informationsskyltar;
3. röjning i biotopvårdande syfte;
4. naturvårdsbränning;
5. anläggande och märkning av stig.

Eventuellt utfallande gagnvirke vid åtgärder enligt B1-B5 tillfaller primärt förvaltaren.

C. Ordningsföreskrifter för allmänheten med stöd av 7 kap. 30 § miljöbalken

Utöver vad som är föreskrivet enligt andra författningar gäller följande i naturreservatet.

Det är förbjudet att

1. skada berg, sten eller jord genom att borra, hacka, gräva eller liknande;
2. framföra motordrivet fordon;
3. göra upp eld;
4. tälta längre tid än ett dygn;
5. plocka eller gräva upp växter;
6. samla in växter eller djur;
7. skada levande träd eller buskar eller tillvarata eller på annat sätt skada tor-raka, låga eller vindfälle;
8. medföra okopplad hund;
9. anordna orienteringstävling eller sätta upp fast orienteringskontroll.

Vidare är det förbjudet att utan Länsstyrelsens tillstånd

10. i näringssyfte organiserat utnyttja området, samt för skolor och institutioner att regelmässigt utnyttja området för att utföra naturvetenskapliga eller andra undersökningar.

Föreskriften C5 utgör dock inte hinder för plockning av bär och matsvamp för egen konsumtion.

D. Fastställelse av skötselplan för naturreservatet och beslut om förvaltare av reservatet enligt 3 resp. 21 § förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken mm.

Länsstyrelsen fastställer härmed skötselplan (bilaga 3) för naturreservatets långsiktiga vård.

Länsstyrelsen utser vidare Stiftelsen för Västsvenska Fritidsområden till förvaltare av naturreservatet. Förvaltningen innebär ansvar för genomförandet av de åtgärder som anges i skötselplanen och som markägare m.fl. förpliktas tåla enligt föreskrifterna i punkt B ovan.

Beskrivning av naturreservatet

Naturförhållanden m.m.

Brurmosseområdet är beläget i gränstrakterna mellan Västra Götalands och Värmlands län. Huvuddelen faller inom Åmåls kommun. Området utgörs av en ganska flack höjdplatå på nivån 150-165 meter över havet genom vilken vattendelaren mellan Byälvens vattensystem i öster och Kasenbergsåns avrinningsområde i väster löper.

Reservatsområdet omfattar i Västra Götalands län totalt 264 hektar. Sumpskogar och tallbevuxna bergimpediment medräknade uppgår skogsarealen till ca 200 hektar, medan öppna myrtytor och mosseplan upptar ca 60 hektar. Öppet vatten förekommer i form av två mindre myrgölar på Brurmossen. Hela skog-myrområdet, dvs Värmlandsdelen inkluderad, omfattar ca 5 kvkm.

De geologiska förhållandena präglas av näringsfattiga silikatbergarter, huvudsakligen gnejsgranit av s.k. Åmålstyp. Även om området brukar räknas till Dalslands sprickdalslandskap bjuder topografin inte på några dramatiska kast, men mindre bergbranter och lodytor förekommer flerstädes i anslutning till områdets bäckdalar och sumpskogsbevuxna dalgångar. Terrängen är ofta bruten och kuperad i den mindre skalan, något som överhuvudtaget kännetecknar norra Dalslands skogs-trakter.

Området ligger i sin helhet under högsta kustlinjen. Jordtäcket är mestadels tunt och stora delar består av hållmarker. Mellan hållmarkspartierna förekommer torvmarker med både sumpskogar och öppna myrtytor.

Myrarna

De större öppna myrarna utgörs av Brurmossen (66 ha), Fintlemossen-Nötros mossen (20 ha) samt Ljusebjörks mossen (12 ha). Brurmossen, den största av myrarna, är en excentriskt välvd mosse med en centralt belägen, större göl och ett litet tjärn i söder. Denna mosse, som är rik på höljor och lösbottenpartier och har välutvecklade bågformiga tuvsträngar, är i det närmaste helt orörd. Mossen har ett rikt fågelliv med Dalslands kanske största spelplats för orre.

Sydöst om Brurmossen ligger ett större myrkomplex med bl.a. Nötros mossen, Ljusebjörks mossen och, på Värmlandssidan, Ols mossen. Detta område ligger relativt svårtillgängligt i ett landskap där hållmarker, mossar och mycket blöta kärr omväxlar.

Skogstyper

Stora arealer i området utgörs av äldre, talldominerade skogar på häll- och hedmarker med välutvecklade lavsamhällen eller bärris. Tallmossar av skvattramtyp är allmänt förekommande. I bäckdråg och svackor med rörligt markvatten och djupare jordlager dominerar granskog eller barrblandskog av blåbärstyp. Vårtbjörk och asp finns spridda eller som mindre grupper i hela området, och strax sydväst om Hagtjärnet är inslaget av grova aspar och asplågor påfallande stort.

Gamla bestånd av gransumpskog med varierande inslag av klibbal och glasbjörk förekommer ställvis och utgör viktiga miljöer för fuktighetskrävande arter av mossor och lavar. Dessa skogar har ofta ett stort inslag av lågor och högstubbar. Klibbalsumpskog uppträder sparsamt och främst i drågen mellan Hagtjärnet och Ljusebjörksmossen i områdets östra del. Gamla och döda klibbalar förekommer för övrigt i myrkanter och fuktdråg i hela området.

Skogens ålder

Skogen i området är, frånsett mindre hyggen och ungsogar, av hög ålder och få av de ingående delarna har trädåldrar under 120 år. Betydligt äldre skogsbestånd finns t.ex. i områdets västligaste del och på uddar söder om Brurmossen, där ett stort antal tallar uppnår 250-300 år.

Även granen uppnår i vissa partier en hög ålder, och 150-175 åriga granar förekommer spridda i större delen av området. Mycket gamla granbestånd växer bl.a. söder om Hagtjärnet och norr om Nötros mossen.

Flora och fauna

Lavfloran i området har en nordlig prägel och är relativt artrik. Arter som aspgelélav, skorpigelélav, skrovellav, lunglav, kortskaftad ärgspik, brunpuddrad nållav och glansfläck förekommer spridda i området. Ett fynd av talltagel från 1980 utgör länets enda kända förekomst av arten. Viktiga lavmiljöer utgör

- sumpskogar med inslag av gamla klibbalar;
- asprika skogspartier med lunglavs- och gelélavssamhällen;
- luckiga och senvuxna granbestånd på mager, bergbunden mark med hänglavar;
- torrakor och grovbarkiga granar i myrkanter med en rik flora av knappnållslavar.

Intressanta lokaler för mossor utgörs av de fuktiga dalgångarna och sumpskogar med fuktigt liggande lågor. Vedtrappmossan utgör karaktärsart för gränslågor i dessa miljöer, och här finner man även kornknutmossan. På enstaka lågor har även liten hornfliksmossa påträffats, liksom på flera aspar med slät bark asphättemossan.

Bland svamparna utgör talltickan något av karaktärsart; man finner den på många av områdets gammeltallar. I övrigt förekommer t.ex. stor aspticka, ullticka, gränsticka och vedticka, vilka betecknas som goda naturskogsindikatorer även i långt

nordligare barrskogsmiljöer. Det är anmärkningsvärt att finna alla dessa arter på en så pass sydlig lokal.

I Brurmosseområdet finns stora insektsvärden knutna till främst tall och asp. En intressant miljö för vedskalbaggar i området är solvarma lågor och torrakor av tall, där bl.a. raggbocken förekommer - en hotad art bland långhorningarna. Även arten bronsbjon synes ha en god stam i området, där den förekommer i myrkanter och på hållmarker med torra gammelgranar.

Fågelfaunan är artrik till följd av de stora arealerna med äldre barrskog och sumpskog, som varierar med öppna myrar och småtjärnar. Tjädern har en stark stam i området (spel med upp till 15 tuppar), liksom orre (upp till ca 30 tuppar). Gråspett, sparvuggla, ljungpipare och trana häckar sannolikt årligen, möjligen även tretåig hackspett. De 2-4 paren smålom, som häckar i intilliggande tjärnar och ofta kan ses i reservatsområdet, utgör den tätaste populationen i Dalsland – södra Värmland.

Följande 17 rödlistade arter har konstaterats i området:

Asphättemossa	Laxticka	Brunpudrad nållav	Tretåig hackspett
Vedtrappmossa	Kandelabersvamp	Bronshjon	Skogsduva
Liten hornfliksmossa	Aspgelélav	Asppraktbagge	
Stor aspticka	Skorpgelélav	Raggbock	
Gränsticka	Skrovellav	Bandad albrunbagge	

Några av de arterna i reservatsområdet behandlas i EU:s fågeldirektiv, bl.a. orre, tjäder, järpe, sparvuggla och spillkråka.

Brurmosseområdet utnyttjas extensivt för friluftsliv. Främst är det orrspel, tjäderspel och vildmarksmiljön som lockar besökare.

Markanvändning

Även om denna del av Dalsland under tidigare perioder inte varit skoglös, torde skogen här ha utsatts för viss påverkan från olika typer av skogsindustri under inte minst 1700- och 1800-talen. På 1890-talets ekonomiska karta redovisas Brurmosseområdet som barrskog med vissa lövförekomster intill mossarna.

Även torpperioden på 1800-talet innebar ett ökat brukande i många skogsområden. Någon torpbebyggelse inne i reservatsområdet finns dock inte beskriven. Sannolikt utnyttjades området för utmarksbete.

De naturskogspräglade skogsområden som finns kvar i norra Dalsland - sydvästra Värmland kännetecknas av de senaste drygt hundra årens plockhuggning och dimensionsavverkning. Vanligen saknas därför t.ex. de grova tallöverståndare och den flerskiktning som präglar en naturlig skog med brandstörning.

Skogsområdet vid Brurmossen utgör inget undantag, men en påtaglig skillnad här är att stora områden fortfarande hyser gamla tallöverståndare, i vissa bestånd med senvuxen granunderväxt. Även grova lövträd och lövrika bestånd finns alltså kvar, liksom granbestånd av hög ålder på såväl torra som friska och fuktiga marker. Stubbar med brandmärken påträffas här och var. Mosaiken av sumpskogar och hållmarker med begränsat timmerutbud har sannolikt bidragit till att delar av reservatsområdet lämnats åt sitt öde.

Stora delar av området har under den senaste femtioårsperioden stått orörda. Under 1980-talet har dock ett hygge tagits upp öster om Brurmossen. Frötallar har sparats i detta område. Ett område med yngre skog finns även norr om Ljusebjörksmossen. Under de senaste tjugo åren har också gallring eller plockhuggning utförts på några av hållmarkerna i sydöstra delen av reservatsområdet.

Myrmarkerna i området tillhör de mest opåverkade i länet. Mossarna har varken utnyttjats för torvtäkt eller dikats, förutom ett dike längs östkanten av Brurmossen på Värmlandssidan; detta bedöms dock inte påverka myrens hydrologi nämnvärt.

Jakt bedrivs i området på såväl småvilt som klövvilt. För älgjakten ingår huvuddelen av marken i två licensområden (92-02-008 resp. 92-02-010). Jaktorn/kojor och skjutgator har anlagts på några platser.

Flertalet av de skiften som berörs av reservatet tillhör fastigheter med brukningscentrum i Låbyn och Låbytorp. Låbyn, belägen sydväst om reservatet, utgör ett värdefullt kulturlandskap med ålderdomlig prägel vars bebyggelsemiljö bedöms vara av riksintresse för kulturminnesvården.

Registrerade fornlämningar saknas i reservatsområdet. Av visst kulturhistoriskt intresse är den s.k. Brurstenen, belägen där Mo, Kila och Tvetas socknar möts öster om Brurmossen. Den omnämns redan 1582 som gränsmärke mellan Värmland och Dal.

Reservatets avgränsning

Utgångspunkten vid avgränsningen har varit att reservatet skall inrymma dels de riksintressanta myrmarkerna, dels anslutande områden med naturskog. Där det ansetts lämpligt ingår även vissa restaureringsmarker och buffertzoner.

Längs västsidan gränsar reservatets naturskogar huvudsakligen mot röjnings- och gallringsskogar med pågående skogsbruk; någon buffertzon har inte avsatts här. Längs gränsen i söder ingår däremot en zon med främst hållmarkstallskog där plockhuggning/gallring utförts de senaste två decennierna. Förutom att zonen har

särskilda naturvärden kan den fungera som buffertzoon mot de mer centralt belägna naturskogarna.

Avgränsningen innebär att det även i *östra delen* av reservatet, mot Värmlandsgränsen, ingår partier med främst tallbevuxna hållmarker som under senare tid påverkats av plockhuggning/gallring. Reservatets storlek och arrondering medför att vissa aktiva skötselåtgärder såsom naturvårdsbränning bör kunna genomföras i t.ex. dessa talldominerade partier.

Referenser

Andersson, Magnus. 2002. *Raggbocksinventering på Brurmossen*. Rapport av Foran Sverige AB på uppdrag av länsstyrelserna i Värmlands och Västra Götalands län.

Gran, Roger & Appelqvist, Thomas. 2001. *Översiktlig naturinventering av skogsområdet vid Brurmossen i nordöstra Dalsland*. Opubl. rapport hos Länsstyrelsen i Västra Götalands län.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. *Våtmarker i Älvsborgs län*. Rapport 1993:6.

SGU Aa 167, Säffle 1929.

Planeringsbakgrund

I naturvårdsplanen (1974) för dåvarande Älvsborgs län beskrivs själva Brurmossen som ett skyddsvärt område med särskilda biologiska kvaliteter. I övrigt har området uppmärksamrats först i relativt sen tid, bl.a. i samband med riksomfattande inventeringar av myrmarker och skogsbiotoper under 1980- och 90-talen.

Brurmosseområdet, inklusive Ljusebjörksmossen m.fl., har bedömts vara av riksintresse för naturvård enligt 3 kap. 6§ miljöbalken. Området tillkom vid den revidering som gjordes av Naturvårdsverket år 1999, med motiveringen att myrmarkerna bildar ett stort, mångformigt och relativt orört myrkomplex med rikt fågelliv.

Tre mindre skogspartier i området har av Skogsvårdsstyrelsen under 1990-talet beskrivits som nyckelbiotoper och naturvärdesobjekt.

I kommunens översiktsplan, antagen 1990, avgränsas Brurmosseområdet som ett av kommunens "värdefulla områden för natur/kultur" och ingår i område som uppges ha särskilda ekologiska värden.

Området har hittills ej föreslagits för Natura 2000.

Skälen för reservatsbildning

Inom ramen för miljö kvalitetsmålet Levande skogar har regeringen gjort bedömningen att ytterligare 320 000 hektar skogsmark i landet bör skyddas som naturreservat fram till år 2010, räknat från 1998. För länet Västra Götalands del har bedömts att detta motsvarar 25 000 ha. Skyddet av skogarna i naturreservatet Brurmossen utgör ett led i arbetet med att uppnå detta miljömål.

De värden som ligger till grund för reservatsbildningen utgörs främst av

- den stora sammanhängande arealen med orörd naturskog och myrmark
- förekomsten av representativ flora och fauna med naturskogs- och myrmarksarter väl företrädde
- förekomsten av flera krävande och rödlistade arter knutna till områdets speciella naturmiljöer, t.ex. raggbocken på solexponerade gammeltallar
- områdets landskapsekologiska värde genom närheten till andra artrika naturskogsreservat.

Åtgärder som kan hota dessa värden är t.ex.

- avverkning och andra skogsbruksåtgärder såsom bortforsling av vindfäll, lågor och torrakor
- sönderkörning av marken i sumpskogar och andra fuktiga-blöta markområden
- förändring av hydrologiska förhållanden genom t.ex. torvtäkt, dikning eller dämning
- framdragning av vägar, kraftledning etc.
- plockning eller insamling av hotade växt- och djurarter.

En viktig förutsättning för att de ovan angivna värdena även på längre sikt ska kunna bevaras eller utvecklas är att skogen i huvudsak lämnas till fri utveckling mot naturskog med ökande andel gamla träd och död ved; syftet med reservatsbildningen skall nås genom att området bevaras väsentligen orört.

I delar av området bör dock naturvärdena kunna höjas genom att bränning görs som en skötselåtgärd. Därigenom närmar man sig den naturliga dynamik som många skogsarter gynnas av. T.ex. bör detta kunna ge bättre förutsättningar att nå gynnsam bevarandestatus för raggbocken och andra arter som är beroende av brandpåverkade tallskogar.

Områdets betydande storlek och orördhet tillsammans med det intressanta växt- och djurlivet utgör viktiga förutsättningar för områdets värde för friluftslivet.

Ärendets beredning

Brurmossens fågelliv har under lång tid varit föremål för ornitologers och idéella naturvårdares intresse, och vid flera tillfällen har mossen föreslagits få status som naturreservat. Under senare år har även de anslutande naturskogarnas värden uppmärksammats alltmer.

Med anledning av pågående skogsbruk i anslutning till området lät Länsstyrelsen utföra en fördjupad naturinventering, som redovisades av Skogsvårdsstyrelsen i Värmlands län under år 2001. Inventeringen pekade på att naturvärdena i området väl motiverade att möjligheten att bilda naturreservat borde utredas vidare.

Ett informationsmöte med berörda markägare hölls den 29 april 2002, varvid även Skogsvårdsstyrelsen och SVEFA medverkade. Under beredningen av ärendet har även gjorts fältbesiktningar med enskilda markägare, bl.a. med anledning av aviserade avverkningar i anslutning till reservatsområdet.

I maj 2002 påbörjades arbetet med värdering och förhandling. Större delen av området har därefter förvärvats av Naturvårdsverket. För vissa andra delar har avtal om inträngsersättning tecknats.

Samråd med företrädare för Länsstyrelsen i Värmlands län har skett löpande; motsvarande reservatsbildning förbereds för delen i Värmlands län. Vidare har företrädare för Åmåls kommun informerats underhand.

Förslag till beslut har remitterats den 7 april 2004. Sakägare i ärendet har därvid i enlighet med förordningen om områdesskydd (1998:1252) förelagts att inkomma med eventuella synpunkter.

Åmåls kommun har tillstyrkt reservatsbildningen. Västkuststiftelsen har åtagit sig förvaltarskapet. Yttranden har vidare inkommit från Vägverket, Vattenfall och Regionmuseum Västra Götaland, som inte har något att erinra mot förslaget. Skogsvårdsstyrelsen har lämnat vissa detaljsynpunkter på skötselplanen.

Av berörda markägare och övriga sakägare har yttrande endast inkommit från ägarna till Låbyn 1:10,11, som framför synpunkter rörande den ekonomiska ersättningen.

Länsstyrelsens bedömning

Som framgår ovan har Brurmosseområdet betydande naturvärden och torde utgöra en av de största mer orörda skog-myrmiljöerna i länet. Ett förstärkt skydd för den värdefulla miljön får anses vara ett angeläget allmänt intresse. Eftersom områdets naturvärden är av den karaktären att de lätt kan spolieras, t.ex. genom oönskade skogsbruksåtgärder, bör ett lämpligt skydd övervägas.

För att bevara naturskogsmiljöerna i området bör ett skydd innefatta förbud mot all form av skogsbruk och annan avverkning. På grund av områdets stora areal och det omfattande intrång som förbud mot ekonomiskt skogsbruk innebär gör Länsstyrelsen bedömningen, att området bäst ges ett långsiktigt skydd genom att naturreservat inrättas.

Smärre justeringar av det remitterade förslaget har gjorts med anledning av inkomna synpunkter, bl.a. från Länsstyrelsen i Värmlands län. Huvuddelen av reservatsområdet har förvärvats av Naturvårdsverket och för ytterligare områden har, som redan nämnts, avtal om intrångsersättning tecknats. För de återstående markområdena har markvärderingar genomförts och ett flertal förhandlingskontakter tagits.

Vid en avvägning mellan enskilda och allmänna intressen i enlighet med 7 kap. 25 § miljöbalken, och med hänsyn till inkomna synpunkter, finner Länsstyrelsen de föreslagna reservatsföreskrifterna vara erforderliga med hänsyn till reservatets syfte. Av samma skäl finner Länsstyrelsen den föreslagna reservatsgränsen vara ändamålsenlig.

Genom att naturreservat bildas kan hushållningsbestämmelserna i 3 kap. miljöbalken om en från allmän synpunkt lämplig markanvändning anses tillgodosedda. Reservatsbildningen får vidare anses förenlig med intentionerna i kommunens översiktsplan.

Upplysningar

Ytterligare inskränkningar mm

Om det framgent visar sig finnas nya skäl eller behövas ytterligare inskränkningar för att uppnå syftet med skyddet, får Länsstyrelsen enligt 7 kap. 5 § 3 st. MB meddela särskilt beslut om detta.

Upphävande och dispens

Om det finns synnerliga skäl får Länsstyrelsen med stöd av 7 kap. 7 § 1 st. MB upphäva meddelad föreskrift för reservatet eller upphäva reservatet i sin helhet. Om det finns särskilda skäl får Länsstyrelsen med stöd av 7 kap. 7 § 2 st. MB meddela dispens från gällande föreskrifter.

Beslut om upphävande eller dispens får enligt 7 kap. 7 § 4 st. MB meddelas endast om intrånget i naturvärdet kompenseras i skäligen utsträckning. Vidare gäller enligt 7 kap. 26 § MB att dispens från gällande föreskrift endast får meddelas om det är förenligt med föreskriftens syfte.

Påföljder

Enligt 29 kap 8 och 9 §§ MB gäller bland annat att brott mot föreskrift som meddelats enligt 7 kap 5 och 30 §§ MB kan medföra straffansvar.

Kungörelse

Detta beslut skall kungöras i ortstidning (PD, NWT). Sakägare skall anses ha fått del av beslutet den dag kungörelsen var införd i tidningen.

Beslut skall, vad gäller föreskrifter för allmänheten, även kungöras i länets författningssamling.

Ikraftträdande

Föreskrifterna för allmänheten träder i kraft tre veckor efter den dag författningen utkommit från trycket; dessa föreskrifter gäller då omedelbart även om de överklagas. Övriga föreskrifter gäller från den dag beslutet vinner laga kraft.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas hos regeringen, Miljödepartementet. Den som har rätt att överklaga skall göra det inom tre veckor från den dag vederbörande fått del av beslutet, se bilaga 6.

I detta ärende har länsöverdirektören Göran Bengtsson beslutat och naturvårdsintendenten Thorbjörn Schafferer varit föredragande. I den slutliga handläggningen har även Jonas Ledelius, rättsenheten, Bertil Hedman, samhällsbyggnadsenheten, Jan-Gunnar Lindgren, kulturmiljöenheten, samt enhetschefen Sven Swedberg, naturvårdsenheten, deltagit.

Göran Bengtsson

Thorbjörn Schafferer

Bilagor

Bilaga 1. Karta till beslutet

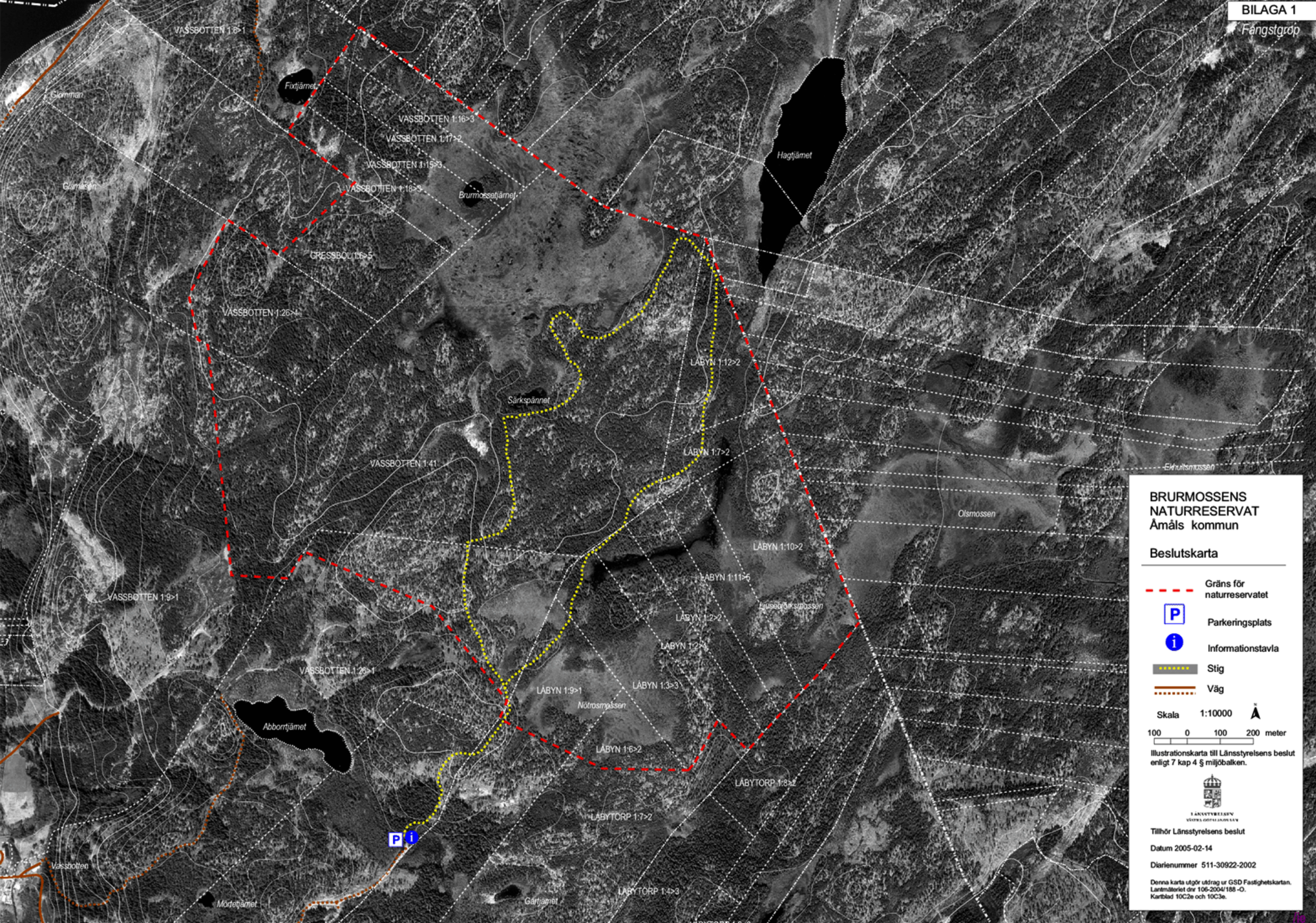
Bilaga 2. Översiktskarta

Bilaga 3. Skötselplan

Bilaga 4. Förteckning över fastigheter och sakägare

Bilaga 5. Sändlista

Bilaga 6. Hur man överklagar (till sakägare m.fl.)

BRURMOSSENS
NATURRESERVAT
Ämås kommun

Beslutskarta

- Gräns för naturreservatet
- Parkeringsplats
- Informationstavla
- Stig
- ==== Väg

Skala 1:10000
100 0 100 200 meter

Illustrationskarta till Länsstyrelsens beslut enligt 7 kap 4 § miljöbalken.

Tillhör Länsstyrelsens beslut

Datum 2005-02-14

Diarienummer 511-30922-2002

Denna karta utgör utdrag ur GSD Fastighetskarten, Lantmäteriet dnr 106-2004/188 -O, Kartblad 10C2e och 10C3e.